

ЛІТНІЙ ПЕРЕВАЛ

Ще спека літня не здається,
Тріщать щоночі цвіркуни,
Яскраве сонце так сміється,
Аж лопаються кавуни.

Всього, що літом дозріває,
Уже наїлись досхочу,
Тепер полегшення чекаєм
Від життєдайного дощу.

І спеку стомлена природа
Витримує з останніх сил,
Вимолюючи прохолоду,
До ранку у нічних світил.

Від спеки липень сам стомився,
Та не пом'якшився чомусь,
І пізно, серпнем він змінився,
Не править літом вже йому.

Пекти і далі дні охочі,
За спостереженням людей,
Та холоднішатимуть ночі,
І серпень в осінь заведе.

Вдень, як раніше, буде спека,

Але сьогодні вже Ілля,
Зібрався відлітати лелека,
Жовтіти почало гілля.

Як жнивварі перепочити
Сідають у тіні вповал,
Щоб знов продовжити косити,
Долає й літо перевал.

З гори вже видно осінь тиху,
Вона чекає теж свій час,
Зима готує ковдри з снігу □
Це все, як літо, теж для нас.

Згадаєм знов спекотне літо
І станем нового чекать,
Як раю будемо хотіти,
Як божий дар, як благодать.

Дата написання вірша: 2021-01-09